



## **Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 9 juni 2017, 2017-0000094795, tot wijziging van de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012 in verband met de actualisering van de woonlandfactoren**

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

Gelet op de artikelen 12, tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet, 17, derde lid, 18, vierde lid, 29, derde lid, 29a, zesde lid, en 67, negende lid, van de Algemene nabestaandenwet, 2, elfde en twaalfde lid, van de Wet op het kindgebonden budget, en 62, tweede lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen;

Besluit:

### **ARTIKEL I**

De bijlage bij de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012 wordt vervangen door de bij deze regeling horende bijlage.

### **ARTIKEL II**

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2018.

Deze regeling zal met de toelichting en de bijlage in de Staatscourant worden geplaatst.

*Den Haag, 9 juni 2017*

*De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,  
L.F. Asscher*



## BIJLAGE ALS BEDOELD IN ARTIKEL 1 VAN DE REGELING WOONLANDBEGINSEL IN DE SOCIALE ZEKERHEID 2012

Land:	Woonlandfactor:
Afghanistan	40%
Albanië	40%
Algerije	40%
Angola	70%
Antigua en Barbuda	70%
Argentinië	80%
Armenië	50%
Australië <sup>1</sup>	100%
Azerbeidzjan	40%
Bahamas	100%
Bahrein	60%
Bangladesh	50%
Barbados	100%
Belarus	40%
Belize	70%
Benin	50%
Bhutan	40%
Boeroendi	50%
Bolivia	50%
Bosnië en Herzegovina <sup>2</sup>	50%
Botswana	50%
Brazilië	70%
Brunei Darussalam	50%
Burkina Faso	40%
Cambodja	40%
Canada <sup>3</sup>	100%
Centraal Afrikaanse Republiek	60%
Chili <sup>4</sup>	70%
China	70%
Colombia	50%
Comoren	60%
Congo, Dem. Rep.	70%
Congo, Rep.	40%
Costa Rica	90%
Cuba	40%
Djibouti	70%
Dominica	80%
Dominicaanse Republiek	60%
Ecuador	70%
Egypte	40%
El Salvador	60%
Equatoriaal Guinea	40%
Eritrea	50%
Ethiopië	50%
Fiji	60%
Filippijnen	50%
Gabon	50%
Gambia	40%
Georgië	50%
Ghana	40%
Grenada	80%
Guatemala	60%
Guinea	50%
Guinea-Bissau	50%
Guyana	70%
Haiti	60%



Land:	Woonlandfactor:
Honduras	60%
Hong Kong SAR,	90%
India <sup>5</sup>	30%
Indonesië	40%
Irak	40%
Iran	40%
Israel <sup>6</sup>	100%
Ivoorkust	50%
Jamaica	70%
Japan <sup>7</sup>	100%
Jemen, Rep.	60%
Jordanië	60%
Kaapverdië <sup>8</sup>	60%
Kameroen	50%
Katar	60%
Kazakstan	50%
Kenia	50%
Kirgizië	40%
Kiribati	80%
Koeweit	50%
Kosovo <sup>9</sup>	50%
Laos	40%
Lesotho	50%
Libanon	70%
Liberia	70%
Libië	40%
Macau SAR,	80%
Macedonië, FYR <sup>10</sup>	40%
Madagascar	40%
Malawi	40%
Malediven	80%
Maleisië	50%
Mali	40%
Marokko <sup>11</sup>	50%
Mauritanië	40%
Mauritius	60%
Mexico	60%
Micronesië	100%
Moldavië	50%
Monaco	100%
Mongolië	40%
Montenegro <sup>12</sup>	50%
Mozambique	50%
Namibië	60%
Nepal	40%
Nicaragua	50%
Nieuw Zeeland <sup>13</sup>	100%
Niger	50%
Nigeria	50%
Oeganda	50%
Oekraïne	30%
Oezbekistan	40%
Oman	50%
Pakistan	40%
Palau	100%
Panama	70%
Papoea Nieuw Guinea	90%
Paraguay	50%
Peru	60%



Land:	Woonlandfactor:
Russische Federatie	50%
Rwanda	50%
Samoa	80%
Sao Tomé en Príncipe	60%
Saoedi-Arabië	50%
Senegal	50%
Servië <sup>14</sup>	50%
Seychellen	70%
Sierra Leone	50%
Singapore	70%
Soedan	70%
Solomon Eilanden	100%
Somalië	50%
Sri Lanka	40%
St. Kitts en Nevis	80%
St. Lucia	80%
St. Vincent en de Grenadines	70%
Suriname <sup>15</sup>	70%
Swaziland	50%
Syrië	50%
Tadzikistan	40%
Taiwan	80%
Tanzania	40%
Thailand	40%
Timor-Leste	60%
Togo	50%
Tonga	90%
Trinidad en Tobago	60%
Tsjaad	40%
Tunesië <sup>16</sup>	40%
Turkije <sup>17</sup>	60%
Turkmenistan	50%
Uruguay <sup>18</sup>	90%
Vanuatu	100%
Venezuela	60%
Verenigde Arabische Emiraten	70%
Verenigd Koninkrijk (Isle of Man en Kanaaleilanden) <sup>19</sup>	100%
Verenigde Staten <sup>20</sup>	100%
Vietnam	40%
Westelijke Jordaanoever en Gaza	70%
Zambia	40%
Zimbabwe	60%
Zuid Afrika	50%
Zuid-Korea <sup>21</sup>	90%
Zuid Soedan	50%
St. Maarten (Frans gedeelte)	100%
Aruba	80%
Bonaire	70%
Curaçao	70%
Saba	80%
St Eustatius	80%



Land:	Woonlandfactor:
Sint Maarten (Nederlands deel)	80%

- 1 Met betrekking tot Australië geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 2 Met betrekking tot Bosnië en Herzegovina geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 3 Met betrekking tot Canada geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 4 Met betrekking tot Chili geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 5 Met betrekking tot India geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 6 Met betrekking tot Israël geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 7 Met betrekking tot Japan geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 8 Met betrekking tot Kaapverdië geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 9 Met betrekking tot Kosovo geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 10 Met betrekking tot Macedonië (FYROM) geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 11 Met betrekking tot Marokko geldt de woonlandfactor die is vastgesteld in het op 4 juni 2016 getekende Protocol tot wijziging van het op 14 februari 1972 te Rabat ondertekende Algemeen Verdrag inzake sociale zekerheid tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Marokko, zoals gewijzigd en ondertekend op 30 september 1996 en op 24 juni 2002 (Trb.2016/67).
- 12 Met betrekking tot Montenegro geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 13 Met betrekking tot Nieuw-Zeeland geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 14 Met betrekking tot Servië geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 15 Met betrekking tot Suriname geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 16 Met betrekking tot Tunesië geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 17 Met betrekking tot Turkije geldt in verband met het Associatieraadsbesluit, een woonlandfactor van 100%.
- 18 Met betrekking tot Uruguay geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 19 Met betrekking tot Verenigd Koninkrijk (Isle of Man en Kanaaleilanden) geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 20 Met betrekking tot Verenigde Staten geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
- 21 Met betrekking tot Zuid-Korea geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.



## TOELICHTING

Met deze wijzigingsregeling wordt de bijlage bij de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012 (hierna: Regeling), bedoeld in artikel 1 van die Regeling, vervangen door de bijlage bij deze wijzigingsregeling. De bijlage bevat de woonlandfactoren. [De Regeling blijft voor het overige ongewijzigd.

De Regeling vloeit voort uit de Wet woonlandbeginsel in de sociale zekerheid. Deze wet beoogt te voorkomen dat Nederlandse uitkeringen die buiten een van de andere lidstaten van de Europese Unie, een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, of Zwitserland worden verstrekt, naar lokale maatstaven bezien, uit de pas lopen. Concreet gaat het hier om de uitkeringen op grond van de Algemene nabestaandenwet, de WGA-vervolguitkering en de eventuele toeslag daarop, de kinderbijslag en het kindgebonden budget.

In de bijlage bij deze wijzigingsregeling wordt het percentage – de zogenoemde woonlandfactor – vastgesteld dat het kostenniveau aangeeft van een bepaald land ten opzichte van het kostenniveau in Nederland. Het percentage bedraagt evenwel niet meer dan 100. De hoogte van de genoemde uitkeringen wordt bij het wonen van de uitkeringsgerechtigde, respectievelijk het kind, buiten een van de bovenbedoelde landen vastgesteld op de woonlandfactor maal de hoogte van de desbetreffende uitkering in Nederland. De in de bijlage vermelde percentages worden verkregen door uit te gaan van de koopkrachtpariteitscijfers van de Wereldbank of, indien deze niet beschikbaar zijn, van het Bruto Binnenlands Product per hoofd van de bevolking. Hierbij wordt uitgegaan van de meest recente cijfers van de Wereldbank. Op dit moment zijn dat cijfers over het jaar 2015<sup>1</sup>. De hieruit voor de verschillende landen voortvloeiende percentages worden uitgedrukt in categorieën afgerond op tientallen procenten, waarbij de afronding geschiedt naar boven.

De koopkrachtpariteitscijfers zijn onderhevig aan veranderingen in het kostenniveau van landen. Dit vormt een verklaring voor de schommelingen in de woonlandfactor van enkele landen ten opzichte van 2017. Bovendien schommelen de cijfers omdat deze worden afgerond op tientallen.

Gelet op deze schommelingen wordt een termijn van aankondiging en voorbereiding op de wijziging in acht genomen. Deze wijzigingsregeling zal dan ook na vaststelling en publicatie medio 2017 eerst in werking treden met ingang van 1 januari 2018.

*De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,  
L.F. Asscher*

<sup>1</sup> Voor Iran, Mauritanië, Papoea Nieuw-Guinea, Bonaire, St. Eustatius en Saba zijn de cijfers voor 2015 thans niet beschikbaar. In deze gevallen zijn de cijfers over het jaar 2014 gebruikt.